

TEZAUUR LITURGIC
17 MARTIE
NIKODIMOS AERAKIS

PARACLISUL
SF. IERARH
PATRIK,
EPISCOPUL
IRLANDEI

ATENA, 2020

17 ΜΑΡΤΙΟΣ

ΠΑΤΡΙΚΙΟΣ ΙΡΛΑΝΔΙΑΣ

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Ποίημα Αρχιμανδρίτου Νικοδήμου Ξεράκη

Ὁ Ἱερεὺς ἄρχεται τῆς Παρακλήσεως μετὰ τὴν
δοξολογικὴν ἐκφώνησιν:

*Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.*

Ὁ χορὸς: *Ἀμήν.*

Ἦ μὴ ὑπάρχοντος Ἱερέως, ἡμεῖς τό:

*Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ
Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, Ἀμήν.*

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Καὶ εὐθύς ψάλλεται τετράκις ἐξ' ὑπαμοιβῆς, μετὰ
τῶν οἰκείων στίχων:

*Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ
ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.*

Στίχ. α'. *Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος Αὐτοῦ.*

Στίχ. β'. *Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με καὶ τὸ ὄνοματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.*

Στίχ. γ'. *Παρά Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.*

Εἶτα τὸ τροπάριον. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῆς Ἰρλανδίας τὸν φωστῆρα τὸν μέγαν, ἐν ἐγκωμίοις εὐφημήσωμεν θείοις, τὸν θαυμαστὸν Πατρίκιον, Σκωτίας βλαστὸν, μέγιστον ἱεραπόστολον, τοῦ Χριστοῦ ἐν τοῖς ἔθνεσιν, πίστεως διδάσκαλον τῆς τοῦ Εὐαγγελίου· ὃς καὶ δειχθεὶς ἐπίσκοπος αὐτῶν, δόξη ἐστέφθη, ἀξίως ὁ ἔνθεος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε, τὰς δυναστείας Σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι, εἰμὴ γὰρ Σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; Τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ Σοῦ, Σοὺς γὰρ δούλους σῶζεις ἀεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ψαλμός ν' (50).

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς: *Ἰρλανδίας κλέος, Πατρίκιου ἄδω. Νικοδήμου.*

Ὁδὴ α'. Ἦχος πλ. Δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ἰκέσιον δέησιν πρὸς Χριστόν, ἐκπέμπω ἐκ πόθου, τοῦ φωτίσαι μου τὴν ψυχὴν, ἵνα τὸν Πατρίκιον ὑμνήσω, τῆς Ἰρλανδίας ποιμένα πανάριστον.

Ῥήματα Ἁγίων ἐνωτισθεῖς, Πατρίκιε Πάτερ, ἀπεδέχθης μετὰ χαρᾶς, τὴν κλήσιν ὡς ὁ Παῦλος τοῦ ἰέναι, πρὸς τοὺς ἐν σκότει καθεύδοντας Ἅγιε.

Λαμπρύνας ψυχὴν σου ταῖς ἀρεταῖς, καὶ χάριτος πλήρης, ἐπορεύθης ζήλω σφοδρῷ, πρὸς τὴν Ἰρλανδίαν θεοφόρε, ἵνα κηρύξης ἀθέοις Θεάνθρωπον.

Θεοτοκίου.

Ἀπαύστως παρίστασαι πρὸ Χριστοῦ, ὡς τέξασα Τοῦτον, καὶ θηλάσασα μητρικῶς· ἰκέτευε ὅθεν ὑπὲρ πάντων, τῶν σὲ τιμώντων ἀγνή Μητροπάρθενε.

Ὁδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Νικηφόρος πορεύη τῇ τοῦ Θεοῦ χάριτι, πρὸς εἰδωλολάτρας κηρῦξαι, Πάτερ Πατρίκιε, καὶ ἡγεμόνας αὐτῶν, κατηξιώθης βαπτίσει, μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτῶν, θεῖε Ἀπόστολε.

Δυνατὸς ἀνεδείχθης ἐν πειρασμοῖς Ἅγιε, καὶ τοῦ ἀντιδίκου παγίδας, πάσας διέλυσας, καὶ Ἐκκλησίαν Χριστοῦ, ἐν Ἰρλανδίᾳ ἰδρύεις, καὶ Μονὰς Πατρίκε, δυνάμει Πνεύματος.

Ἰησοῦν σὺ κηρύττεις Λόγον Πατρὸς ἔνδοξε, ἵνα
μορφωθῇ ἐν καρδίαις, πάντων τῇ χάριτι, ὁ Λυτρωτὴς
καὶ Θεός, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, καὶ πιστῶν τὸ
πρότυπον, ἱεραπόστολε.

Θεοτοκίου.

Ἄγνων νέων τὸ κλέος καὶ μοναχῶν καύχημα, καὶ
σεμνῶν μητέρων ὁ κόσμος, σωφρόνων ἔδρασμα, ἐν τῇ
ἀγνείᾳ ἀγνή, τοὺς εὐσεβεῖς περικράτει, σαῖς λιταῖς
πρὸς Κύριον, Μῆτερ τοῦ Κτίστου Σου.

Περίσῳζε, ταῖς σαῖς πρεσβείαις Πατρίκιε θεοφόρε,
Ἰρλανδοὺς ἐν οἷς τὸν Σωτῆρα ἐκήρυξας, ἐκ πάσης
αἰρέσεως ἀντιδίκου.

Ἐπίβλεπον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ
τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς
ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κάθισμα. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Χριστὸν τὸν Θεόν, κηρύξας ὁ Πατρίκιος, εἰδώλων
Σατᾶν, κατέλυσε τὴν δύναμιν, καὶ πολλοὺς ἐν ἔθνεσιν,
τοῦ Χριστοῦ ἀνέδειξε πιστοὺς· διὸ εἰς ἄνω Σιών
εἰσελθὼν, πρεσβεύει ἀπαύστως, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ψδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Σὺ δρυΐδας ἐνίκησας, μάγους διαβόλου θεῖε Πατρίκιε, καὶ πολλοὺς αὐτῶν ἐβάπτισας, οὓς καὶ ἱερεῖς Χριστοῦ ἀνέδειξας.

Καταβάλλεις Πατρίκιε, τοὺς τοῦ κόσμου βάρδους ἐνθέοις λόγοις σου, ἀνυψῶν αὐτοὺς πανόλβιε, τοῦ δοξολογεῖν Χριστοῦ Θεότητα.

Λεοντείως ἐνίκησας, πάντα πειρασμὸν καὶ πολέμιον, ἐν σημείοις τε καὶ τέρασι, ἀγαθὲ Πατρίκιε ἀπόστολε.

Θεοτοκίου.

Ἐλεεῖς Θεονύμφευτε, καὶ ἐκ κατακρίσεως σώζεις ἅπαντας, Θεὸν Λόγον ἢ κυήσασα, τῶν πιστῶν Σωτῆρά τε καὶ Κύριον.

Ψδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Ὅραμα Θεοῦ, τὸν Πατρίκιον ᾠδήγησε, τοῦ κατηχῆσαι ἔθνη κατὰ Χριστόν, καὶ ἀναδείξαι, αὐτὰ λαὸν περιούσιον.

Σύνεσιν κλεινέ, καὶ διάκρισιν ἐπέδειξας· διὸ προσείλκυσας πλήθη πρὸς Χριστόν, καὶ Ἐκκλησίαν, ἐν Ἴρλανδία καθιδρύσας.

Πάτερ θαυμαστέ, τῆ σῆ χάριτι ὠράϊσον, καὶ κατακόσμησον ἡμᾶς δι' ἀρετῶν, καθικετεύων, Λόγον ὄν πιστεὶ ἐκήρυξας.

Θεοτοκίου.

Ἄνασσα ἀγνή, τῆς σαρκὸς τὰ πάθη νέκρωσον, καὶ καταξίωσον τὰ ἄνω φρονεῖν, ἡμᾶς τοὺς ζῶντας, ἐν γῆ αὐχμηρᾷ Θεόνυμφε.

Ῥδὴ σ'. Τὴν δέησιν.

Τιμῶμέν σου, ἐν χαρᾷ Πατρικίε, τὴν ἀγίαν καὶ ἑόρτιον μνήμην, τὴν βιοτὴν, καὶ πολλὰς ἀρετὰς σου, καὶ ἀποστόλου τὸ ἔργον τὸ πάντιμον, καὶ πίστιν τὴν εἰς τὸν Χριστόν, δι' ἧ εἴληφας στέφος ἀμάραντον.

Ῥημάτων σου, τῶν ἐθνῶν οἱ πρόκριτοι, ἀπεδέχθησαν τὴν ἄνωθεν χάριν· διὸ εὐθύς, ἀπηρνήθησαν πλάνην, καὶ τῶν εἰδώλων δυσσέβειαν ἅπασαν, πιστεύσαντες εἰς τὸν Χριστόν, ὡς Σωτῆρα τοῦ κόσμου καὶ Κύριον.

Ἰλέωσαι, τὸν Χριστόν Πατρικίε, ὑπὲρ πάντων τῶν ἐν ὕμνοις τιμῶν τὴν σὴν βιοτὴν, καὶ ἀγάπην πρὸς Λόγον, καὶ ἀρετὰς καὶ τὸν ζῆλον τὸν ἐνθεον, καὶ ἔργον ἱεραποστολικόν, καὶ θυσίας πολλὰς ὑπὲρ ποιμένης σου.

Θεοτοκίου.

Κατέλυσας, τοῦ Σατᾶν τὴν δύναμιν, Θεοτόκε τῇ σαρκώσει τοῦ Λόγου· ὅτι Θεός, ἐν βροτοῖς ἐπεφάνη, καὶ τῷ Σταυρῷ τοῖς ἀνθρώποις δεδώρηται, τὴν λύτρωσιν ἐκ τῶν παθῶν, καὶ εἰρήνην ψυχῆς ἀναφαίρετον.

Περίσῳζε, ταῖς σαῖς πρεσβείαις Πατρίκιε θεοφόρε, Ἰρλανδοῦς ἐν οἷς τὸν Σωτῆρα ἐκήρυξας, ἐκ πάσης αἰρέσεως ἀντιδίκου.

Ἄχραντε, ἢ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Κουτάκιον. Ἦχος β'. Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

Ἐκκλησίας Ἰρλανδίας κλέος Πατρίκιε, ἀνεδείχθης καὶ τῶν πιστευσάντων τὸ καύχημα, τὸν Χριστὸν αὐτοῖς θαυμαστῶς κηρύξας ὡς Θεόν· διὸ πρέσβευε ἐν οὐρανοῖς, πρὸς τὸν φιλόανθρωπον Θεόν, λυτρωθῆναι ἡμᾶς ἐκ πλάνης, πάσης κακοδοξίας, αἰρέσεων καὶ σκανδάλων, καὶ ἀθεΐας σκοτασμοῦ, δεινῶν καὶ περιστάσεων.

Εἶτα, οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον: *Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.*

Στ.: *Οἱ ἱερεῖς Σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὄσιοί Σου ἀγαλλιᾶσονται.*

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. (Κεφ. Γ', 1-9).

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς Αὐτὸν Ἰουδαίους· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλήν τῶν προβάτων, ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν, ἐκεῖνος κλέπτης ἐστὶ καὶ ληστής, ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας, ποιμὴν ἐστὶ τῶν προβάτων. Τούτῳ ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει, καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει, καὶ τὰ ἴδια πρόβατα καλεῖ κατ' ὄνομα καὶ ἐξάγει αὐτά. Καὶ ὅταν τὰ ἴδια πρόβατα ἐκβάλῃ, ἔμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται, καὶ τὰ πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ, ὅτι οἶδασι τὴν φωνὴν αὐτοῦ· ἀλλοτρίῳ δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσωσιν, ἀλλὰ φεύξονται ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι οὐκ οἶδασι τῶν ἀλλοτρίων τὴν φωνήν. Ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν τίνα ἦν ἃ ἐλάλει αὐτοῖς. Εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν. Ὅτι ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα τῶν προβάτων. Πάντες ὅσοι ἤλθον πρὸ ἐμοῦ, κλέπται εἰσὶ καὶ λησταί, ἀλλ' οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ πρόβατα. Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται, καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται, καὶ νομὴν εὐρήσει.

Δόξα: Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου...

Καὶ νῦν: Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Προσόμοιον. Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.
Στ.: *Ἐλέησόν με ὁ Θεός...*

Δεῦτε εὐφημήσωμεν, τὸν Ἰρλανδίας φωστῆρα, καὶ ἐγκωμιάσωμεν, θαυμαστὸν Πατρίκιον τὸν ἀπόστολον· τοῦ Χριστοῦ ἔθνεσιν, ἀληθείας θείας, ἐν δυνάμει ἀπεκάλυψε, καὶ πλάνης εἴδωλα, καὶ βωμοὺς αὐτῶν κατεκρήμνισε· μονὰς τε καὶ ναοὺς πολλοὺς, ἐν τῇ Ἰρλανδίᾳ ἀνήγειρεν· ὅθεν ἐπαξίως, ἐστέφθη ὡς ποιμὴν παρὰ Χριστοῦ, καὶ πρεσβευτὴς πάντων γέγονεν, ὡς ἱεραπόστολος.

Ῥδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἰαμάτων τὴν χάριν, μυστηρίων τε γνῶσιν ὁ Ἰεράρχης λαβὼν, λαὸν τῆς Ἰρλανδίας, ἐκ πλάνης διασώζει, καὶ βοᾷ πρὸς τὸν Κύριον· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νοεραῖ θεῖαι τάξεις, καὶ πιστοὶ Ἐκκλησίας ἐν σοὶ ἀγάλλονται, Πατρίκιε ὀρῶντες, ἐν μέσῳ τῶν Ἁγίων, ἀσιγήτως συμπάλλοντα· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἀνυμνεῖ εὐφροσύνως, καὶ τιμᾷ σε τρισμάκαρ, τῆς Ἰρλανδίας λαός· δεήθητι Κυρίου, ὑπὲρ τῶν Ὀρθοδόξων, τῶν βοῶντων ἐκ πίστεως· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίου.

Δυσθυμίαν καρδίας, καὶ σωμάτων τὰ πάθη, ἴασαι πάντων, ἡμῶν τῶν ἀνυμνοῦντων, τὸν Τόκον Σου τὸν

θεῖον, καὶ βοῶντων ἐκ πίστεως· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν,
Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η΄. Τὸν Βασιλέα.

Ὡραῖσμένος, ταῖς Παρακλήτου ἀκτίσιν, ὁ φωστὴρ
Ἰρλανδίας κηρύττει, καὶ ὑμνεῖ ἀπαύστως, τὸν Λόγον
εἰς αἰῶνας.

Νενικηκότα, σὲ καταστέφει ὁ Λόγος, ἐν Σιών ὃ
Πατρικίε Πάτερ, ἀνυμνολογοῦντα, Αὐτὸν εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Ἰσχυῖ Λόγου, Ἰρλανδίας ἐγένου, φωτιστῆς ὃ
Πατρικίε θεῖε, ἐκδιδάσκων πάντας, ὑμνεῖν ἀεὶ τὸν
Λόγον,

Θεοτοκίου.

Κατηξιῶθης, ἐν Σῆ νηδυῖ κωρῆσαι, τὸν ἀχώρητον
Λόγον Παρθένε, Ὅν δοξολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

ᾠδὴ θ΄. Κυρίως Θεοτόκου.

Οὐράνιαι δυνάμεις, σὲ ἐπευφημοῦσι, μετὰ πιστῶν
Ἰρλανδίας, ὃ Πάτερ σεπτέ, ἐν σῆ ἐνδόξῳ εἰσόδῳ, ἐν
θείοις δώμασιν.

Δικαίως ἐδοξάσθης, Πατρικίε Πάτερ, μετ' ἐγκωμίων
καὶ ὕμνων, ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ὅτι λαοὺς πλανωμένους,
σὺ κατεφώτισας.

Ἡ χάρις σῶν θαυμάτων, πληροῖ τοὺς πιστοὺς σου, προσκαλουμένους Πατρίκιε, πίστει θερμῇ, τῆς Ἰρλανδίας ἀπάσης, κλέος καὶ καύχημα.

Θεοτοκίου.

Μαρία Θεοτόκε, πρέσβευε ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν Σὲ ἀνυμνούντων, τῷ Σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τοῦ οἰκτειρῆσαι καὶ σῶσαι, παθῶν καὶ θλίψεων.

Μεγαλυνάρια.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν Σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον Σὲ μεγαλύνομεν.

Δεῦτε τὸν Πατρίκιον εὐλαβῶς, τιμήσωμεν ὕμνοις, ὡς ἀπόστολον τῶν ἐθνῶν, τὸν ἐν Ἰρλανδίᾳ, κηρύξαντα τὸν Λόγον, ἐν ἔθνεσιν ἀθέοις, ἃ ἐσαγήνευσεν.

Χαίροις ᾧ Πατρίκιε θαυμαστέ, Σκωτίας ὁ γόνος, Ἐκκλησίας ὁ φρυκτωρός· χαίροις ἀληθείας, διδάσκαλε καὶ μύστα, τοῦ ἔθνους Ἰρλανδίας, ἱεραπόστολε.

Φύλαττε Πατρίκιε σὸν λαόν, καὶ σκέπε ἐκ πάσης, διαβόλου ἐπιβουλῆς, αἵρέσεως πλάνης, παθῶν καὶ

δυσσεβείας, καὶ δώρησαι εἰρήνην, καὶ φῶς τῆς χάριτος.

Τὸν ἱεραπόστολον τοῦ Χριστοῦ, Πατρίκιον πάντες, καὶ ἐπίσκοπον ἐν ὠδαῖς, τὸν τῆς Ἰρλανδίας, λαμπρότατον φωστῆρα, φωτίσαντα τὰ ἔθνη, ἀνευφημήσωμεν.

Δεῦτε Πατρικίου τὰς ἀρετάς, ἀγάπην πρὸς Λόγον, καὶ θυσίαν τὴν σταυρικὴν, ζῆλον τοῦ κηρῦσαι, ἐν ἔθνεσιν ἀθέοις, ἀξίως ἐπαινοῦντες, αὐτὸν τιμήσωμεν.

Πάντας τοὺς τιμῶντάς σε εὐσεβῶς, σὴ χάριτι σκέπε, ὦ Πατρίκιε ἐκ δεινῶν, καὶ ἐκ παντὸς κινδύνου, αἰρέσεως καὶ πλάνης, ὡς ἔχων παρρησίαν, πρὸς τὸν Φιλάνθρωπον.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἢ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος πλ. β'.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην Σοι τὴν ἰκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρί...

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ Σοὶ γὰρ πεποιθήμεν. Μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν

ἡμῶν. Ἄλλ' ἐπίβλεπον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαχνος καὶ
λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς
ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαὸς Σου, πάντες ἔργα χειρῶν Σου
καὶ τὸ ὄνομά Σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν...

Τῆς εὐσπλαχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν,
εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς Σέ μή
ἀστοχήσομεν, ῥυσθείημεν διὰ Σοῦ τῶν περιστάσεων,
Σὺ γὰρ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς, τὴν Ἐκτενῆ Δέησιν, ἡμῶν ψαλλόντων
τὸ λιτανευτικόν· *Κύριε ἐλέησον*. Ὑπὸ τοῦ Ἱερέως
Ἀπόλυσις. Καὶ τῶν Χριστιανῶν ἀσπαζομένων τὴν
Εἰκόνα καὶ χριομένων δι' ἁγίου ἐλαίου, ψάλλονται τὰ
παρόντα Τροπάρια· Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Δεῦτε, Ἰρλανδίας φρουκτωρόν, τὸν κλεινὸν
Πατρίκιον ὕμνοις, καὶ ἐγκωμίων ᾠδαῖς, πάντες
μεγαλύνομεν, καὶ εὐφημήσομεν· τὸν Χριστὸν γὰρ
ἐκήρυξεν, ἐν μέσῳ ἀθέων, εἶδωλα κατέλυσε, λαοὺς
ἐζώγησεν· ὄθεν, ἐν Σιών σαββατίζων, πίστει τοὺς
προστρέχοντας σώζει, ταῖς λιταῖς αὐτοῦ ἐκ τῶν
αἱρέσεων.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου,
καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς Σέ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ
Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου. *Δι' εὐχῶν*.

